

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/311/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116221095
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7116221095.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu Q. P., bytom v O., O. Č.. XX proti žalovaným 1. F. Š., bytom v O., W. Č.. X, 2. G.. H. Š., bytom v O., O. Č.. XX, zastúpených JUDr. Jozefom Chmurom, advokátom so sídlom v Košiciach, Zvonárska č. 8, o zaplatenie 320,00 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 27.4.2017 č.k. 17C/197/2016-61 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca je povinný nahradiť žalovaným trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovaným priznal náhradu trov konania.

2. Týmto rozsudkom rozhodol súd prvej inštancie o peňažnom nároku žalobcu titulom vrátenia zloženého depozitu.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že žalobca uzatvoril so žalovaným v 1. rade zmluvu o nájme bytu, predmetom ktorej bol dlhodobý prenájom 2-izbového bytu nachádzajúceho sa v O. A. J. L. Č.. XX s tým, že účastníci dohodli výšku priebežného nájomného v sume 320,00 eur mesačne. V zmysle čl. VIII. zmluvy účastníci dohodli aj zloženie tzv. depozitu slúžiaceho na prípadnú úhradu v zmluve neuvedených nákladov vzniknutých počas trvania zmluvného vzťahu. Nájomný pomer bol ukončený vzájomnou dohodou účastníkov ku dňu 30.6.2016. Súd ďalej vychádzal zo zistenia, že depozit vo výške 320,00 eur bol žalobcom zložený v hotovosti dňa 1.8.2014 a nájomné vo výške 320,00 eur bolo žalobcom uhrádzané v hotovosti žalovanému v 2. rade. Nájom bol uzavretý na dobu určitú od 1.8.2015 do 31.7.2016 a bolo dohodnuté nájomné vo výške 320,00 eur. Na základe uvedených zistení a po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že vo vzťahu k žalovanému v 1. rade žaloba nie je dôvodná, nakoľko podľa nájomnej zmluvy bol oprávnený si depozit ponechať, dokiaľ nebudú vyrovnané všetky platby nájomného a prípadný nedoplatok za služby. Nájom bol ukončený dňa 30.6.2016 a žalobca v konaní nepreukázal úhradu nájomného za jún 2016 ani vznik preplatku na nájomnom za prechádzajúce mesiace, preto bol žalovaný v 1. rade oprávnený použiť zložený depozit na úhradu nájomného za jún 2016, čo aj urobil a bolo to žalobcovi aj oznámené. Žalobca v konaní nepreukázal, že k úhradám nájomného z jeho strany dochádzalo mesačne vopred. Samotná okolnosť, že žalobcovi nebolo zo strany žalovaného predložené vyúčtovanie za vodu, plyn, elektrinu, kúrenie je pre posúdenie veci irelevantné, nakoľko to mu malo byť v zmysle zmluvy predložené iba v prípade nedoplatku za služby, ktorý bol žalobca povinný uhradiť na základe ročného zúčtovania platieb za plnenia spojené s užívaním bytu. Vzhľadom na uvedené súd žalobu zamietol.

4. Súd prvej inštancie nepovažoval za dôvodný ani žalobcom uplatnený nárok vo vzťahu k žalovanému v 2.rade. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že spornú zmluvu so žalobcom uzavrel žalovaný v 1.rade a žalovaný v 2.rade bol iba splnomocnený na preberanie úhrad od nájomcu, preto ich prevzatím žalovaným v 2.rade vznikli práva a povinnosti priamo žalovanému v 1.rade ako splnomocniteľovi. Súd teda dospel k záveru, že žalovaný v 2.rade nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá je predmetom súdneho sporu a teda z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie vo vzťahu k nemu žalobu zamietol.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil súd s poukazom na ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešným žalovaným priznal súd náhradu trov konania.

6. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a zaviazal žalovaných zaplatiť mu sumu 320,00 eur s príslušenstvom. V odvolaní uviedol, že boli porušené jeho práva, pretože vec prejednávajúca sudkyňa nebrala do úvahy jeho námietky a to, že žalovaný v 1. rade, ktorý podpisoval zmluvu o nájme bytu žiadal, aby bol na súde prítomný, nakoľko žalovaný v 2. rade ale ani advokát nemali potvrdenie, že môžu žalovaného v 1. rade zastupovať. Súd tejto jeho požiadavke nevyhovel. Súd ďalej nebral do úvahy jeho námietku, že žalovaný v 2. rade nemal od žalovaného v 1. rade písomné potvrdenie, že finančné prostriedky za nájom bytu môže preberať. V deň podpisu zmluvy zaplatil depozit aj nájom. To znamená, že nájom bol zaplatený mesiac dopredu. Žiadal, aby vo veci bol vypočutý žalovaný v 1. rade, ktorý je majiteľom bytu. Ďalej poukázal na to, že žalovaný v 2. rade mu pravidelne nedoložil potvrdenie o prevzatí prostriedkov, čím podľa jeho názoru mohol manipulovať s dátumom zaplataenia dokladov. Ďalej namietal, že žalovaný v 1. rade na základe zmluvy o nájme mal po vyúčtovaní médií ako voda, plyn a elektrina, teplo, predložiť doklady nájomcovi. Za dva roky nájmu sa tak nestalo, čo znamená, že preplatky si vzal do vlastného vrecka. Žiadal, aby žalovaný tieto doklady predložil súdu. Ďalej uviedol, že je presvedčený, že žalovaný v 1. rade krátil dane za prenájom bytu, pretože tým, že nájom za byt bral p. Roman - žalovaný v 2. rade.

7. Žalovaní vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

8. Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ako dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal úhradu nájomného za jún 2016, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak žalobu v celom rozsahu zamietol. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a právne normy, ktoré uviedol súd prvej inštancie poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

10. K odvolaniu žalobcu je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že v konaní boli porušené jeho práva tým, že nebol vypočutý žalovaný v 1.rade a že v deň podpisu zmluvy zaplatil depozit aj nájomné.

11. Podľa § 132 ods. 1 C.s.p. v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

12. Podľa § 132 ods. 3 C.s.p. žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

13. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že strana sporu má v prvom rade povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje a s ktorou súvisí povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Nesplnenie povinnosti tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci, majú za následok zamietnutie žaloby po vecnom prejednaní veci.

14. V prejednávanej veci z obsahu spisu nebolo sporné, že žalobca zaplatil žalovanému dňa 1.8.2014 depozit v sume 320,-eur a následne platil aj dohodnuté nájomné mesačne vo výške 320,-eur. Medzi účastníkmi bola sporná skutočnosť, že nájomné žalobca nezaplatil posledný mesiac nájmu t.j. za jún 2016. Bolo preto povinnosťou žalobcu nielen tvrdiť, ale označiť dôkazy na preukázanie tvrdenia, že nájomné za mesiac jún 2016 žalovanému uhradil a teda, že tento nebol oprávnený si ponechať zložený depozit.

15. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k správne skutkovému zisteniu, že žalobca v konaní nepreukázal úhradu nájomného za mesiac jún 2016 ani preplátku na nájomnom za predchádzajúce mesiace a teda, že žalovaný v 1.rade bol oprávnený si ponechať zložený depozit na úhradu nájomného za tento mesiac. Žalobca ani v podanom odvolaní neuvádza také skutočnosti, resp. neoznačuje dôkazy na základe ktorých by bolo možné považovať jeho tvrdenie o úhrade nájomného za mesiac jún 2016 za dôvodné.

16. Za nedôvodnú treba považovať aj jeho námietku, že právny zástupca žalovaných „nemal potvrdenie“, že môže žalovaných zastupovať. Ako je zrejmé z plnomocenstiev udelených žalovanými právne zástupcovi JUDr. Jozefovi Chmúrovi dňa 21.12.2016 títo ho splnomocnili, aby ich zastupoval - všetky úkony v ich mene v prejednávanej veci.

17. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalobcom uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 ako vecne správny potvrdil.

18. Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 C.s.p. podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešný účastník, v danom prípade žalovaný, preto im súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

19. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).